

Nathan Price & Isis Clegg Vinell

ניית'ן ואייסיס הם זוג אקרובטים שעבד עם חלק מלהקות הקרקס הגדולות בעולם (ביניהן Cirque du soleil). הקראש שלי עליהם התחיל עוד בניו יורק - הם מוכשרים, שובבים ולגמרי מקצוענים. הם מגיעים השנה לכנס האקרו ומלמדים סדנת סוף שבוע לפני הכנס.

ניית'ן פרייס

בן 28, מתרגל אקרו 14 שנים, מתגורר בלונדון

1. אחרי כל כך הרבה שנים של אקרו, מה עדיין מרגש אותך?

אני מתרגש מרגעים בהם נראה שהכל עובד. לפעמים אתה הולך לאימון והכל עובד כמו שעון, הגוף שלך מרגיש טוב ועושה את מה שאתה רוצה שהוא יעשה. ימים כאלה מרגשים אותי ואני מנסה לבנות את חיי באופן שיאפשר אותם כמה שיותר - אני מתעדף שינה, מתאמן, מתמתח, דואג לגוף שלי. בימים כאלה אתה מתגנב קרוב יותר ויותר לתרגילים שאתה רוצה לעשות וזה מאד מתגמל.

2. הופעת עם להקות הקרקס מהגדולות בעולם. מה החלום הבא שלך?

האמת, אין לי מושג. מעולם לא ישבתי וחשבתי "ממש הייתי רוצה לעשות את זה". אני לא טוב בתכנונים. אני מנסה לנצל את ההזדמנויות שמציעים לנו. זה קטע, ככל שאתה עובד יותר קשה ונמצא בסצנה יותר זמן, יותר הזדמנויות צצות. מוזר אה?

3. אם לא היית יכול להופיע יותר, מה הקריירה האלטרנטיבית בה היית בוחר?

בואי אפילו לא נדבר על זה! זה משהו שחשבתי עליו כשהתמודדתי לאחרונה עם פציעה בשורש כף היד שלי. 'מה אם לעולם לא אוכל לעשות את זה שוב?' זה לא משהו שאני נהנה לחשוב עליו. האמת, קצת בחנתי את האפשרות של ללמוד לתכנת כי אני מתעניין בטכנולוגיה. אני גם מאד נהנה מניהול העסק של AcroGrip (נוזל שמורחים על כפות הידיים והרגליים כדי לא להחליק בתרגול). החל מהגיית הרעיון, דרך מציאת היצרן, מכירה וכל שאר הדברים שמתלווים לניהול עסק. זה מאד מעניין אותי ודרך זה גיליתי שאני נהנה מעריכת וידאו, שיווק ואסטרטגיה עסקית. אז אולי משהו בכיוון הזה? אבל אני לא רוצה לחשוב על זה יותר מדי...

4. איסיס ואתה הייתם בני זוג ובאיזשהו שלב נפרדתם אבל המשכתם להתאמן יחד. איך היה המעבר?
ארוך. קשוח. לא ממליץ. כיום אנחנו מסתדרים ממש טוב ואני רואה בה אחת מחברותי הטובות. אבל הייתה נקודה שבה ממש, אבל ממש לא אהבתי אותה. אתה צריך לאהוב אקרובטיקה יותר משאתה לא אוהב אקרובטיקה עם האקס שלך. למזלנו, שנינו מאוהבים באקרובטיקה.

5. מה האתגרים שבניהול אורח חיים נוודי? איך אתה מצליח לקיים המשכיות ויציבות במערכות היחסים בחיך (משפחה, חברים, זוגיות)?

האתגר הכי גדול? למצוא את הטמפרטורה האידיאלית בכל מקלחת. היית חושבת שכציביליזציה אולי ננסה לייצר סטנדרט אחיד לעניין? לא. לכל מקלחת באשר היא יש טווח עצום ומציאת הטמפרטורה שבין צלייה לקפאון היא מין ריקוד משונה.

רוב החברים שלנו חולקים את אותו סגנון חיים אז הם מבינים את זה. אתה יכול לעזוב לתקופה שבין חודש לשנתיים וכשתחזור הכל יהיה כאילו כלום לא השתנה. בין חוזה לחוזה אתה נפגש עם חברים ונפרד מהם.

איסיס קלג וינל

בת 28, מתרגלת אקרו 17 שנים, מתגוררת בלונדון

1. אחרי כל כך הרבה שנים של אקרו, מה עדיין מרגש אותך?

אני מתרגשת מהעובדה שאיכשהו אני עדיין מצליחה להשתפר כאקרובטית. כשפרשתי מאקרובטיקה תחרותית בחיים לא דמיינתי שלא רק שאעשה חלק מהתרגילים שעשיתי כשהתחרתי, אלא שאלמד גם תרגילים חדשים.

2. הופעת עם להקות הקרקס מהגדולות בעולם (Cirque Du soleil, 7 fingers ועוד). מה החלום הבא שלך?
אני רוצה להמשיך, ככל שאוכל.

כשהייתי בבית ספר לקרקס, היו לי מטרות, לא חלומות. להבנתי, כשאת רוצה משהו ועובדת מספיק קשה, את תשיגי אותו. המילה חלום נשמעת לקוחה מאגדה, משהו לא מציאותי. כשהייתי בבית ספר לקרקס היו לי שתי מטרות - לעבוד עם Les 7 Doigts ועם Cirque du Soleil. אני מאד גאה שהשגתי את שתי המטרות האלה עד כה.

3. אם לא היית יכולה להופיע יותר, מה הקריירה האלטרנטיבית בה היית בוחרת?

אוי, זאת השאלה הכי פחות אהובה עלי. אם להיות כנה, אני שונאת לחשוב על זה. יש לי את העבודה הכי טובה בעולם והמחשבה של לא להיות מסוגלת לעשות אותה מצערת אותי מאד. זכויות בעלי חיים הן משהו שמאד חשוב לי אז להקדיש יותר זמן לחיזוק תנועות טבעוניות זה משהו שבהחלט הייתי מחפשת לעשות. אני גם מאד אוהבת ארכיטקטורה ועיצוב פנים, בעיקר מאז שקניתי בית וחידשתי אותו. אולי משהו בכיוון הזה?

4. ניית'ן ואת הייתם בני זוג ובאיזשהו שלב נפרדתם אבל המשכתם להתאמן יחד. איך היה המעבר?
מחריד. אל תעשו את זה. הבעיה היא, שזו מלכודת שממש קל ליפול לתוכה. שניכם חולקים את התשוקה לאקרו. שניכם אתלטים ונעים להסתכל עליכם. זה קורה.

ניית'ן ואני היינו חברים ממש טובים לפני שקרה משהו רומנטי ואני שמחה להגיד שאנחנו שוב שם. אבל לחזור לאיפה שאנחנו היום לא היה כיף ואכלנו מלא קש בדרך.

5. מה האתגרים שבניהול אורח חיים נוודי? איך את מצליחה לקיים המשכיות ויציבות במערכות היחסים בחייך (משפחה, חברים, זוגיות)?

ככל שאני מתבגרת, כך אורח החיים הזה נהיה יותר מאתגר.

אני יותר מתגעגעת להורים שלי, אני מרגישה שאני מפספסת יותר אירועים שקורים בבית. קשה להיות בזוגיות כשנמצאים בדרכים. אני יודעת ללא ספק שאם הייתי נשארת באותו מקום הייתי יכולה להנות מהדברים הללו. העניין הוא שאני אוהבת את החיים שלי. הרווחתי כזה עושר של ידע ונסיון מאורח החיים הנוודי הזה ואני זוכה לראות מקומות נפלאים ולקבל יחס מדהים מאנשים ברחבי העולם שבקושי מכירים אותי. אני גם מרוויחה חברויות עם אנשים נהדרים שהופכים להיות חברים לכל החיים. אני עוד לא מוכנה לוותר על זה.